Ч. 230. Четвер 27 (14) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

101 засїдане I. сесиї IX. періоду з дня 25-го жовтня 1910.

Вчерашне засїдане соймове відкрив п. Маршалок о год. 11½ перед полуднем. Посли явили ся в дуже значнім числї

П. Маршалок на вступі подав до відомости, що протокол 99-го засїдания палати запротестований пп. Левицким, Королем і Дудикевичем. Відтак відчитано інтерпеляциї, внесені пп.: Куровцем в справі учителя в Петранцї, Сандуляком в справі шинкарских концесий в Надвірнянщинї і в справі уконституованя ради громадскої в Ланчинї.

Відтак секретар п. Скварко відчитав протести обох русофільских клюбів против протоколу 99-го засїданя.

По відчитаню тих протестів секретар п. Урбаньский відчитав заяву польских послів, котрі доказують, що 99-те засїдане відбуло ся зовсїм правильно. Можливо, що рускі посли не чули відчитуваня внесень і ходу засїданя, але то не може мати нїякого впливу на важність ухвал. Вкінци польскі посли стверджують, що поведене п. Маршалка було згідне в реґуляміном і переняте журбою і волею пошанованя конституцийних прав, гідности і поваги сойму. Заяву сю підписало 94 польских послів.

Відтак п. Маршалок ґр. Бадені зложив свою заяву що до жадань п. К. Левицкого про спростоване протоколу в 5-ти точках. По перше п. Левицкий жадав, щоби до слів „повстали оклики, верески, трубленє, свисти і битє в пульти" додати слова „ті оглушуючі демонстрациї тревають дальше". П. Маршалок заявляє, що в тім напрямі протокол звелить справити, однак з пропущенєм слова „оглушуючі". На жадане п. Левицкого, щоби зазначити в протоколї, що рускі посли протестували против незгідного з реґуляміном трактованя дневного порядку, відповідає п. Маршалок, що таких протестів не чув. Дальше жадає п. Левицкий, щоби при кождій точцї дневного порядку додати в протоколї, що не відчитувано внесень і проектів. На се каже п. Маршалок, що палата увільнювала справоздавців від відчитуваня справоздань і они відчитували лише внесеня, що п. Маршалок стверджує під личною одвічальностию. На заміт п. Левицкого, що слів п. Маршалка не було чути — відповідає п. Маршалок, що єго чули посли, що сидять в послїдних лавах. Врешті жадає п. Левицкий, щоби до протоколу додано, що через весь час трактованя дневного порядку тревали оглушуючі верески, свистаня і т. д. На се п. Маршалок годить ся, однак з пропущенєм слова „оглушуючі".

До сеї заяви маршалка жадав слова пос. др. К. Левицкий і заявив: Мому внесеню на спростоване протоколу 99-го засїданя сойму зволив Єго Екселєнция Пан Маршалок вчасти вдоволити. Однак не узглядено власне важнїйших точок нашого протесту. На підставі § 6 соймового реґуляміну посол має право на найблизшім засїданю від рішеня маршалка відкликати ся до повної палати. Однак з уваги на заяву польских послів, попередно відчитану, а незгідну з фактичним станом, ми не маючи довіря до обєктивности тамтої сторони палати, заявляємо, що не будемо користати з сего права, але уживемо инших способів, щоби не допустити до санкциї ухвалених на тім засїданю законів.

Розпочав ся дневний порядок і приступлено до дальшої дебати над виборчою реформою.

До голосу записані: пп. Стефчик, Скварко, Мілєвский, Соболєвский, Старжиньский, Сколишевский і Лєо.

П. Стефчик вказує на велике значінє виборчої реформи, бо она має бути плятформою до полагодженя реформи громадскої, еміґрациї, парцеляциї, рільничих орґанізаций, реформи

---

14)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Оттава, столиця Канади, то доробкович між канадийскими містами. Минулість її не сповита романтикою, як минулість задумчивого Квебека або величавого Монтріяля. Початком єго був найзвичайнїйший інтерес торговельний, котрий ще й нинї можна що до сотика обчислити. Якогось Американця з Месечусет (Massachusets) звабило в 1800 р. то місце коло водоспадів, де кождий подорожний мусить ставати, щоби свій човен затягнути повисше порогів. Він побудував собі там хату на лївім березї ріки напроти нинїшного міста, уважав всю землю довкола за свою власність і ждав на поселенцїв, щоби продати її з зиском. Коли він так двайцять лїт ждав надармо, надія єго так була ослабла, що він одному підприємцеви перевозовому, котрому був винен двіста долярів, відступив був цїлий гірский хребет на правім боцї, як раз тоті ґрунти, на котрих стоїть тепер Оттава. Оба поселенцї позіставали опісля більше менше одинокими жителями сих сторін, аж в 1826 р. підприємство правительства внесло житє на ті тихі береги. Війна з Американцями від 1812 до 1814 показала Канадийцям, яка то для них некористь, що полудневі береги горішної ріки сьв. Лаврентия позістають в руках Американцїв. Але колиб они побудували канал через мастороні богаті у воду межи озером Онтеріо а рікою Оттавою, то мали би сплавну дорогу від озера аж до моря, котра би вся знаходила ся на канадийскім боцї. Ріка Рідо, тота притока з правого боку, котра, як то з міста видко, впадає до Оттави, надавала ся найлїпше на докінчене каналової дороги і тому то в роцї 1827 явило ся при її устю богато інжинїрів, вояків і робітників під проводом полковника Бая (Ву), щоби взяти ся до будови. Многі з тих вояків і робітників стали опісля поселенцями, рух каналовий звабив також богато людий і зробило ся місточко, що в честь згаданого полковника назвало ся „містом Бая" або Байтавн (Bytown). В 1854 р. мало оно вже 10.000 жителів.

Від тепер прибрало оно права міста і проміняло свою дотеперішну назву на голоснїйшу гордої ріки при єго сподї і так зробило ся місто Оттава. Коли в чотири роки опісля канадийскі провінциї сполучили ся разом і показала ся потреба столицї, уважали за найрозумнїйше піти за американьским приміром і вибрати найнезначнїйше доси місто Оттаву на осідок для правительства, щоби в той спосіб уникнути суперечки великих міст між собою. В 1860 р. поклав пізнїйший анґлїйский король Едвард основи до того ґотицкого будинку, в котрім містить ся краєве правительство, а котрий в 1865 р. посьвячено. Оттак щасливим случаєм дійшло число жителїв міста до 30.000. Коли же опісля в лїсах над горішною рікою розсїли ся тартаки, а ріка і канал коло міста стали місцем великої торговлї деревляним материялом, то наконець сповнила ся мрія того першого поселенця з Месечусетс і оба береги ріки вкрили ся домами, в котрих в 1900 р. мешкало кругло 60.000, а в 1908 р. кругло 80.000 людий.

Отже як з отсего видко, єсть Оттава донею нової Канади, що яко держава повна сили і питоменности виросла і розцвила ся із старих британских провінций. Той дух нової держави, якого я в приморских провінциях ще зовсїм не знайшов, а який у французкій Канадї пробивав ся лиш в портових будівлях в Монтріялю, надає сїй молодій столици краю зовсїм своєго виразу. Жителї міста суть більше менше по рівній части анґлїйского і французкого походженя, але нїяка часть міста не робить виразного анґлїйского або французкого враженя. Все тут єсть північне, сьвіже, веселе і нове, без нїяких позадних гадок в будові і стилю як в Сполучених Державах, але гармонїйно з собою уложене після правил краси, яких Єнкі не знає а все переняте духом добре впорядкованої приналежности, о чім хаос якогось американьского міста також нїчого не знає. Улицї поороблені тут симетрично, але через то ще не порізали тут природу, та її сходять ся з рікою і горами кілька разів в хороші оживлені площі. Доми побудовані або із ясносірого каменя або з жовтавої цеглі і обсаджені деревами. На улицях, де найбільший рух торговельний, нема анї тих клецеватих дерихмар анї не

шкільництва, сотвореня промислу в краю і т. д. Тому бесідник апелює до консерватистів, щоби не перешкаджачи єї переведеню, обіцяючи їм, що коли зречуть ся кількох, а хочби і кільканацяти мандатів, то они назад до них вернуть, бо вдячний люд вибере їх на своїх представників. Відтак звернув ся бесідник до демократів, щоби не сходили з дороги, наказаної традицією. Коли полишити антаґонізми, то порозуміне між демократиєю а людом не може бути трудне. Вкінци звернув ся п. Стефчик також до Русинів з зазивом, аби не утрудняли переведеня наміреної реформи.

По промові пос. Скварка, п. Маршалок о год. 2 замкнув засідане, назначуючи слідуюче на суботу 11 год. рано.

Вісти політичні.

З делеґаций. — Ческо німецкі переговори.

Войскова комісия австрийскої делеґациї радила вчера дальше над буджетом маринарки. Промовляли дел. Петеленц, ґр. Летур, Козловский і президент міністрів бар. Бінерт. Бар. Бінерт обговорював справу, длячого австрийске правительство не зарядило нових виборів до делеґаций на рік 1910.

Комендант маринарки ґр. Монтекукколї давав ріжні пояснення що до будови нових кораблів.

Остаточно по переведеню дискусиї загальної і подрібної принято цілий буджет маринарки разом з надзвичайним кредитом в квоті 54 мілїонів.

Дальші наради нині. На дневнім порядку буджет войсковий.

Вчерашний день в нарадах угодової ческо-німецкої комісиї уважають найважнїйшим днем. Як з посольских круґів доносять, на вчерашнім засіданю комісиї осягнено порозуміне що до найважнїйших точок. Справи, яких ще не полагоджено, суть меншої ваги.

Один з німецких послів по вчерашних нарадах висказав ся, що справа так нині стоїть, що не можна вже сумнївати ся о остаточнім погодженю обох народів. Коли нині прийде до остаточної згоди, то повне засідане ческого сойму відбуде ся найпізнїйше в перших днях падолиста, для принятя угодових ухвал комісиї.

То відіб ся також на радї державнїй, котра зібралась би в половинї падолиста.

Новинки.

Львів, дня 26-го жовтня 1910.

— Іменованя. II. Намістник іменував інжинїрів приватних: Тад. Евг. Маржеєвского і Володис. Козака ад'юнктами будівництва в галицкій державній службі будівництва.

— Нові приписи що до іспиту зрілости. Доси всї ученики VIII кл. гім. і VII кл. реальної могли приступати до письменного іспиту зрілости. Потім відбувала ся клясифікация, а до устного іспиту могли приступити лише ті, що при клясифікациї одержали добру ноту. Тепер Міністерство просьвіти зарядило, щоби клясифікация з другого півроку VIII кл. гімн. і VII кл. реальної відбувала ся перед письменним іспитом зрілости. Тобто до того іспиту могли приступити лише ті абітуриенти, котрі дістануть добре сьвідоцтво за II піврік.

— Музичний ювилей. З нагоди 100-лїтних роковин уродин польского музика Фр. Шопена відбуває ся у Львові зїзд польских музиків і Шопенівске торжество з концертами. На з'їзд прибув Падеревский і много инших польских музиків.

— Контрольори транспортові на зелїзницях. В західних краях австрийских установлено на пробу 2 контрольорів служби транспортової на зелїзницях. Позаяк проба удала ся і уряд той показав ся користним, длятого іменовано тепер таких контрольорів у Львові і Кракові, а мабуть буде іменований ще третий в Ярославі або Яслї.

— В читальни „Просьвіти" в Калуши будуть відбувати ся почавши від недїлї 30 жовтня с. р. слїдуючі виклади для калуского міщаньства і селян поблизьких сіл: Дня 30 с. м. відчит дра Р. Перфецкого: „Про суть і значінє спільництва", дня 6 падолиста відчит п. Осипа Дудикевича: „Історія України-Руси, часть I; дня 8 падолиста відчит п. Осипа Дудикевича, часть II: дня 13 падолиста відчит о. Мартинкова: „Народні пісні і їх історичне значінє": дня 20 падолиста виклад п. Таранька Михайла: „Алькоголь і его вплив на людожий орґанізм (демонстрований сьвітлянними образами при помочи скіоптікону); дня 27 падолиста виклад о. Мартинкова: „Народні пісні і їх історичне значінє часть II"; дня 4 грудня виклад п. Антона Файгля: „Про тестаменти"; дня 11 грудня відчит о. Бачиньского: „Про гігієну"; дня 22 грудня виклад дра Романа Перфецкого: „Про конскрипцию" і замкнене викладів сеї першої серії.— Крім того відбудуть ся в льокали касина для членів і гостий в найблизшім часї слідуючі відчити: 1) в суботу 22 жовтня с. р. о годинї 8 вечером безпосередно перед заповідженими сходинами відчит п. Евгенії Перфецкої: „Про рухи жіночі"; 2) дня 1 падолиста відчит п. Стефана Гладишовського: „Матеріялїстичний сьвітогляд"; 3) дня 19 падолиста відчит дра Перфецкого: „Переміни национального складу в східній Галичині від 1860". По відчитї відбудуть ся другі сходини членів. Початок відчиту о год. 8 вечером. — Вступ на популярні виклади для інтелїґенциї 10 сот., для міщан вільний. Вступ на виклади в льокали касина 20 с., дохід призначений на фонд закупна фортепяну.

— Сходини Жіночога Кружка Р. Т. П. у Львові відбудуть ся завтра, в четвер, о годині 5 по полудни в школї ім. Шевченка (ул. Мохнацкого 12 I пов. III кл. вид.) На порядку дневнім: 1) Відчит. тов. Софії Олеськівної: „Про школи в Скандинавії (враження з подорожи на північ)". 2) Справа видавництва дрібних дешевих брошурок, популяризуючих значінє национальної школи і просьвіти взагалї. 3) Внесеня і евентуалїя.

— З „Сільского Господаря". Засїдане садівничо-огородничої секциї „Сільского Господаря" відбуде ся дня 1 падолиста о 3 год. по полудни в льокали товариства, Ринок ч. 10 I поверх.

— З просьвітного руху на львівских підгородах. Русини на Клепарові приступають до будови дому, в котрім має ся концентрувати просьвітне руске житє. Сеї пятниці дня 28 с. м. о годині пів до 4 з полудня відбуде ся посьвячене угольного камена під дім читальнї „Просьвіти" на Клепарові, а акту посьвячення довершить о. мітрат Туркевич. — На Левандівцї, де майже половину населеня творять Русини, відбуло ся минулої недїлї посьвячене нового дому заложеного перед роком читальнї „Просьвіти" з каплицею. Посьвяченя довершив о. крил. Войнаровский, а відтак промавляли відпоручники др. Брик від львівскої „Просьвіти" і п. Курцеба від „Сокола".

— Обманьства на великі розміри. Декотрі львівскі часописи заповідають сензацийну подію. Dziennik Polski доносить іменно ось що: Слїдчий апарат краєвого суду карного занятий єсть від недовгого часу рядом вельми сензацийних афер мантійских, доконаних на тлї купна більших посїлостий і адвокатских крутарств контрактових. Кілька поважних личностий як „католиків" так і жи-

---

видко нїякої крикливої американьскої реклями, як то буває по американьских містах.

Місто має й свою промислову дїльницю, але она майже так само красна як і тота, де самі двірки. Она розложила ся довкола водоспадів Оттави і складає ся з множества тартаків, котрі запрягли у себе до роботи в приріжний спосіб ту шумячу брунатнобілу силу, яка спадає коло них по скалах. Ріка майже ціла вкрита ходорами з дошок, під котрими гудить і шумить, стукає і тріщить; всюди лиш дерево і вода, вода і дерево а довкола стоять сотки домів, збитих з дошок, в котрих свище, скрипить і пищить, коли металеві кружки врізують ся в тверді пні. Тут пливе вода вузким деревляним коритом і несе на собі короткі кусні сосни, котрі в долинї фабрика деревляного творива розтирає на білу масу. Там бубнять турбіни, що виробляють електричну силу, котра порушує всї машини. Онтам знов спирає ся вода в малїм заливі а робітники довгими гаками ловлять надпливаючі клеци і роблять з них сплави, котрі на другий день відбувають рікою дальшу дорогу. А з величезних печий на березї, в котрих палять трачинє, бухає полумінь аж до неба і так своїм миготїнєм доповняє дику симфонію елементів.

Мимо сего значного промислу деревляного, який в послїднім роцї дійшов до висоти 30 мілїонів корон, лежить все-таки більше значінє Оттави в тих ґотицких будинках при ріцї, в котрім залагоджують ся полїтичні інтереси канадийскої держави. Суть то три довгі будинки, кождий з високою вежею по середині, котрі мимо своїх ґотицких окрас робили би нудне враженє, як би не то, що они виложені ясно барвним пісковим каменем, котрий темночервоні камінні смуги довкола дверий і вікон ще більше оживляють.

Гордостию Канадийців єсть середний з тих трох будинків, в котрім парлямент відбуває свої засїданя. Парлямент той складає ся із сенату, котрий має 81 членів, а котрого засїданя відбувають ся в червоній сали по правім боцї, і з палати послів, котра має 214 членів, що радять в зеленій сали на лїво з президентом міністрів, котрий єсть одвічальний перед більшостию парляменту і з ґенерал-ґубернатором, котрий не важить ся мішати ся до внутрішних справ парляменту. Оттак чують ся Канадийці панами в сім парляментї, ухвалюють закони і роблять полїтику, в котрій стремлять до ще більшої независимости, але анї не думають вертати до давної зависимости від матерного краю.

Поза парляментом знаходить ся в пишній ротундї краєва бібліотека, котра, що правда, єсть до нині більше інтересною задля тих деревляних окрас, якими виложені стіни в середині, як задля богатства своїх книжок. В обох побічних будинках, на право і лїво від парляменту, як би на знак зависимости від него, знаходять ся правительственні уряди. Тут виконують свою власть теперішний ґенерал-ґубернатор Ґрей і президент міністрів теперішної верховодячої в парляментї лїберальної партиї Вільфрід Льоріє. Першого з них не застав я в Оттаві, але з другим мав нагоду поговорити. Єсть то миленький старий чоловік з сивим волосем, дуже зручний дипльомат щирого характеру, по котрім однак не видко тої рішучости і завзятости, з якою він виступав завсїгди в обороні независимости Канади супротив Анґлїї і Америки.

Оттава не може анї числом жителїв анї красою і величавостию своїх публичних будівель дорівнати Вашінґтонови, американьскій столици. Богатство і блеск 80-мілїонового народу пробиває ся, бачите, знову в будинках над Потомаком а молодшого народу, що має лиш шість мілїонів в будинках над рікою Оттавою. Але канадийска столиця має инші визначні прикмети, котрих можуть їй закидувати єї американьскі посестри. Она не лежить в мочаруватій низинї над лїниво пливучою рікою і в підсоню, яке для білих поправдї лиш зимою догідне, але в горбоватій околици повній північної сьвіжости, котрої воздух недалекі водоспади заєдно зрошують. Она не окружена знищеними лїсами, краєм котрих як в Африцї поналїпали брудні муриньскі села, лиш обведена красними лїсами півночи, в котрих Індияни ще тепер полюе па медведя і лося. Она наконець не животіє лиш з ласки парляменту і правительства, але в нїй процвитають ще й торговля та промисл.

(Дальше буде).

дія знаходить ся вже в слідчій вязници. Суд держить поки що цілу справу в глубокій тайні. В виду таких фактів хочби така справа Бельского (що — як звістно — затягнув позичку на чужу каменицю) сходить до розмірів каплї в мори і до дитинячої забавки в порівнаню до майстерских европейских крутїйств мантїйских.

— **Повінь в Італії.** Страшна туча з хмаролом а внаслїдок того й повінь навістила декотрі сторони Італії. Так доносять з Риму: Над Неапольским заливом настав оногди рано хмаролом. Великі маси намулу сплили з Везувія, заливаючи дороги і поля. В Торе дель Греко дороги зовсім знищені, дві родини засипало. Доси видобуто пять осіб неживих. Громади положені під Везувієм вода зовсім залила. Страшною представляє ся катастрофа на острові Іскія, положенім в Неапольскім заливі, а головно в купелевім місті Казамічціоле. Вчера межи 1 а 11 год. рано напливи до Казамічціолї величезні маси води і знищили зовсім три части міста. Доси стверджено смерть 9 осіб. Також в заведенях купелевих згинуло богато осіб. Шкода величезна.

Люди, котрим удало ся щасливо виратувати ся з тої катастрофи, так оповідають: Около 9 год. рано настала туча і викликала страшенний переполох серед людий. Підчас втечі виділи ми по дорозі около 14 трупів, але кілько згинуло, не знати. Людий, що повтїкали на гору Сан Ніколя, бере розпука. Всі заведеня купелеві в Казамічціоля знищені. Двайцять осіб, котрі купали ся, вхопили филї і они утопили ся. Намул, який нанесли филї, досягає до висоти 8 метрів. Подібні застрашаючі вісти надходять із Палерма на Сицилії.

— **Процеси о шпигуньства.** В Чернівцях переведено розправу против Евгенії Бендакової і вахмайстра россійскої жандармерії Бондарева, обжалованих о злочин шпигуньства в користь Росиї і оголошено вирок, засуджуючий Бендакову на шість місяців тяжкої вязниці. Бондарева увільнено зі взгляду на то, що він яко россійский войсковий змушений був виконувати прикази своєї верховної власти а відтак і тому, що розправа недоставила конкретних доказів на то, що він знав о тім, що в листі до Бендакової перевозив шпигуньскі інструкциї.

В Тернополи відбула ся розправа против Евстахія Іпатова, родом з Бряньска, орлівскої губернії в Росиї, котрого арештовано в першій хвили також яко підозрілого о щпигуньства в користь Росиї. Коли же жандармерия дня 22. липня 1909 р. придержала Іпатова в Окопах в помешканю Івана Зубрицкого і зробила ревізию, знайшла при нім 36 пакетів письм і брошур анархістичного змісту, 14 штук револьверів репетиерових системи Бравнінґа і одну штуку Мавзера. Іпатів подав був спершу, що єсть членом революцийної партиї і додав, що з припорученя тої партиї їздив до Бельгії в цїли закупна оружия і відобраня посилки анахістичних письм з Парижа. Підчас слїдства однак відкликав свої перші зізнаня і казав, що его підчас першого переслуханя зле зрозуміли, бо він не належить до ніякої партиї і лиш за заплатою підняв ся перепачковувати через границю посилки, але змісту тих брошур, які знаходили ся в пакетах, він не знав.

Доходженя показали, що Іпатів то видумане назвиско і що так само мав пофальшований паспорт. Іпатів признав ся дальше, що був якийсь час в Парижи, де анархісти дали єму якийсь куферок і мішок з друками в тій цїли, щоби він завіз до Черновець а звідтам до Окопів, куди по ті річи мав приїхати якийсь чоловік з Росиї. Серед друків знайдено такі анархістичні письма як „Народний Лїсток", „Бурцевестнїк", „Анархістичний Бунтар" і богато инших брошур і письм для роздачи поміж россійске войско, щоби тим способом викликати розрухи серед войска та ширити замахи за помочию бомб. Іпатова поставлено длятого перед суд не о шпигуньство, але о то, що хотів потайком переступити границю россійску в тій цїли, щоби там викликати заворушеня. На основі вердикту судиїв присяжних суд увільнив Іпатова.

У Відни знов веде ся тайна розправа против Павла Бартмана, бувшого поручника австрийскої армії, котрий вже від 1879 р. займав ся шпигуньством в користь Росиї. Батько Бартмана був малим урядником зелїзничим. Бартман ходив насампеpед до реальної школи а відтак вступив до школи кадетскої, з котрої вийшов яко офіцир. Наробивши довгів, пофальшував лісти службові і стратив через то шаржу. Тоді дістав він посаду при львівскім маґістраті; стратив однак ту посаду, бо стріляв до своєї нареченої з револьвера і мусів за то відповідати перед судом. Увільнений судом присяжних, поїхав 1889 р. до Відня і тут розпочав службу россійского шпигуна, наймлений до того россійскии аташе войсковим. Через 6 лїт був він начальним шпигуном россійским. В 1897 р. арештовано его яко підозріного підчас подорожи зі Львова до Стрия. В процесі перед судом присяжних признав ся, що на своїм шпигуньстві заробив 42 тисячів гульденів. З дальших доходжень виходить, що Бартман стояв також на услугах Франциї і Ішпанії.

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесїди", під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди" ул. Францїшканьска ч. 7.

В четвер, дня 27 жовтня 1910 „Міра Ефрос", штука славнозвістного жидівского писателя Я. Гордіна.

Цїни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білетів каса не перемінює, анї не звертає за них гроший. Білети продає Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дітий без білету.

Початок представлень о 7 вечером.

Телеґрами.

Відень 26 жовтня. Є. Вел. Цїсар приняв депутацию кексгольмского полку прибочної царскої ґвардиї на окремій авдиенциї. Депутация зложила Цїсареви, котрий явив ся в мундурі кексгольмского полку, желаня з нагоди 200-лїтного єствованя полку і вручила золоту медаль вибиту з тої нагоди.

Будапешт 26 жовтня. Орган правительства „Magyar Nemzet" заперечує вість одної з віденьских часописий о реконструкциї кабінету угорского і називає єї комбінациєю.

Салерно 26 жовтня. Міністер робіт, котрий вернув з Четари, телеґрафував до президента міністрів, що дві треті міста Четари (Cetara) зовсім знищені. Єсть богато жертв в людех.

Константинополь 26 жовтня. Часописи поміщають депеші з ґратуляциями, які одержало правительство від ріжних клюбів з причини відкиненя условій французкої позички.

Константинополь 26 жовтня. „Сабах" доносить, що перебуваючих в Парижи презесів знаного тайного комітету „Кемаль" і бувшого посла в Штокгольмі Шеріфа засуджено заочно на ціле жите до кріпости.

Цїна збіжа У Львові.

дня 25-го жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·80	до	10·—
Жито	6·90	„	7·10
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	7·30	„	7·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	90·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	36·—	„	39·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).